

характеристиці завдань органів державної влади щодо сфери забезпечення публічної безпеки, створює величезну прогалину в компетенційних функціях і породжує дублювання повноважень, та можливу неузгодженість в прийнятті правових рішень, що призведе до загроз у сфері публічної безпеки з подальшим послабленням всієї системи національної безпеки України.

Список бібліографічних посилань:

1. Про особливості забезпечення громадського порядку та громадської безпеки у зв'язку з підготовкою та проведенням футбольних матчів: Закон України від 08. 07. 2011 № 3673-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ru/3673-17/sp:max15>.

2. Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій: Постанова КМУ від 16. 12. 2015 р. № 1052. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1052-2015-%D0%BF>.

3. Про Національну гвардію України: Закон України від 13. 03. 2014 № 876-VII URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18>.

УДК 342. 922

Сергій Анатолійович РЕЗАНОВ,

доцент кафедри адміністративної діяльності поліції Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-7429-5273>

ПРОБЛЕМА МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ДЕРЖАВ У СФЕРІ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ

Сучасний етап становлення міжнародної безпеки ознаменувався новим сплеском тероризму. Набувши якісно і кількісно нових характеристик він перетворився на явище транснаціональної злочинності, внаслідок чого боротьба з міжнародною терористичною активністю стала важливою проблемою всієї світової спільноти. У даний час загально визнано, що ефективна боротьба з тероризмом можлива тільки спільними зусиллями.

Уперше боротьба з міжнародним тероризмом стала актуальною в 1934 році, коли попередниця ООН Ліга Націй оголосила даний феномен поза законом і поставила до порядку денного розгляд Конвенції про запобігання та покарання актів тероризму, яка була прийнята 16 листопада 1937 року, проте з різних причин в законну силу так і не вступила. Слід зауважити, що після прийняття в ООН 9 грудня 1994 року Декларації про заходи щодо ліквідації міжнародного тероризму, був заснований Спеціальний комітет з протидії тероризму. З тих пір ООН

розглядає ці питання на постійній основі. У сучасних умовах діяльність країн Євросоюзу в боротьбі з тероризмом регламентується положеннями заключних актів, які прийняті на нарадах ОБСЄ в Гельсінкі, Мадриді, Відні та Стамбулі.

Приведені чинники обумовлюють зацікавленість всієї світової спільноти до загального пошуку найбільш дієвих шляхів та засобів боротьби з тероризмом. Так, під егідою ООН було розроблено ряд універсальних конвенцій, що регламентують міжнародно-правові відносини у сфері протидії певним видам тероризму: Декларація тисячоліття Організації Об'єднаних Націй, прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 55/2 від 8 вересня 2000 року (1), Глобальна контртерористична стратегія Організації Об'єднаних Націй, прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 60/288 від 8 вересня 2006 року (2), Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом 1977 року (3), Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом 1997 року(4), Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму 1999 року(5).

Значне місце в міжнародній боротьбі з тероризмом відводиться Інтерполу, хоча в діяльності цієї організації є багато проблем, пов'язаних з відсутністю належної режиму секретності та інших моментів, внаслідок чого відсутніх результатів від діяльності Інтерполу в боротьбі з тероризмом поки не видно.

Слід зазначити і таку тенденцію, як динамічний розвиток міжнародної співпраці в сфері протидії тероризму. Однак на наш погляд, її потенціал ще не вичерпаний і має значний резерв. Як важливі напрямки поліпшення ефективності антитерористичного взаємодії, на нашу думку, слід визначити наступні: необхідно продовжити роботу з удосконалення правової бази; потрібно надати їй дійсно універсальний характер; при цьому важливо розширювати коло учасників діючих глобальних антитерористичних договорів, що встановлюють свого роду загальний знаменник спільної протидії.

Принципово важливо надати існуючими міжнародними документами (конвенціями і протоколам) дійсно життєву правову силу, і перш за все в боротьбі з бомбовими терористичними актами, а також з фінансуванням терористичних організацій.

Таким чином, вивчення досвіду міжнародного співробітництва зарубіжних країн, а також практики діяльності різних структур, що займаються боротьбою з тероризмом, свідчить про те, що ефективність роботи в даній сфері залежить від ряду факторів, і в першу чергу таких, як наявність політичної волі державних керівників, розробка більш досконалої законодавчої бази та підготовка кваліфікованих кадрів. Необхідні також скоординовані зусилля держав і регіонів, особливо в розробці превентивних заходів, активного обміну інформацією, відповідного фінансування та оперативно-технічного забезпечення,

налагодження хороших ділових відносин та тісної взаємодії в роботі відповідних національних структур по конкретним ситуаціям, надання допомоги в проведенні слідчих дій і видачі злочинців.

Список бібліографічних посилань:

1. Декларація тисячоліття Організації Об'єднаних Націй, прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 55/2 від 8 вересня 2000 року: (сайт). URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/summitdecl.shtml (дата звернення: 05. 04. 2019).

2. Глобальна контртерористична стратегія Організації Об'єднаних Націй, прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 60/288 від 8 вересня 2006 року: (сайт). URL: <https://undocs.org/ru/A/RES/60/288> (дата звернення: 05. 04. 2019).

3. Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом (ETS № 90) від 27 січня 1977 року // *База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_331 (дата звернення: 05. 04. 2019).

4. Міжнародна конвенція про боротьбу з бомбовим тероризмом, прийнята резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 52/164 від 15 грудня 1997 року // *База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_374 (дата звернення: 05. 04. 2019).

5. Міжнародна конвенція про боротьбу з фінансуванням тероризму від 9 грудня 1999 року // *База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_518 (дата звернення: 05. 04. 2019).

УДК 340. 134:342. 734(477) 061. 1ЄС

Людмила Миколаївна СІНЬОВА,

асистент кафедри трудового права та права соціального забезпечення юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат юридичних наук

НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА В УКРАЇНІ ТА КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Сьогодні незаперечним є євроінтеграційний шлях України, а тому виникає необхідність привести вітчизняне законодавство у відповідність до європейського. Було б великою помилкою не скористатися досвідом країн Західної Європи у правовому регулюванні трудових відносин. Зрозуміло, що не можна повністю ототожнювати процеси, які проходили